

РЕШЕНИЕ

№ 27978

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9151** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1, вр. чл. 210, ал. 3 АПК.

Предмет на оспорване е Решение на комисията по чл.210 ЗУТ, назначена със Заповед №РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г. на Кмета на Район „Нови Искър“ – СО, взето по Протокол №3/02.03.2022 г., в частта, в която е определена стойността на паричното обезщетение за сервитут върху собствената на оспорващата К. Л. Д. от [населено място] S от имот с идентификатор 48393.5008.25, находящ се в землището на [населено място], Столична община, Район „Нови Искър“, отразен в Приложение №1, на ред №249. В жалбата се твърди, че определеното обезщетение не е съобразено с характеристиките, вида и местонахождението на имота, поради което е оправделена оценка, несъобразена с пазара на недвижимите имоти от този тип, която е значително занижена. Според оспорващата обезщетението следва да бъде определено в размер, който собственикът би получил при продажба на имота си при свободно договаряне на страните, както и намаляване на стойността му след учредяване на сервитута, който е тежест върху имота с отражение върху пазарната му цена. Предвид това се иска изменение на оспореното решение в обжалваната част, като за процесния имот се определи по-високо, справедливо обезщетение, базирано на разпоредбата на чл.64, ал.5 от Закона за енергетиката. Претендира се присъждане на направените разноски по представен списък.

Ответникът Столична община, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт петя Е.-Д., в придружителното писмо, с което е изпратена жалбата, е изразил становище за неоснователност на жалбата. В същото е поискано и присъждане на

юрисконсултско възнаграждение и е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на оспорващата.

Заинтересованата страна – „Булгартрансгаз“ ЕАД, чрез процесуалните си представители в представен писмен отговор и в съдебните заседания, изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначени са и са приети две съдебно-оценителни експертизи, заключението по които са оспорени от процесуалния представител на заинтересованата страна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващата е наследник на А. И. С., вписана като собственик на имота, по отношение на който е определено обезщетението, видно от представените удостоверения за наследници. Същата се легитимира като собственик на S от процесния имот с констативен нотариален акт за собственост върху идеална част от недвижими имоти №168, том IX, рег. №31096/12.12.2023 г.

От представените към административната преписка доказателства се установява, че с Решение №111/15.02.2013 г. на МС, обект „Междусистемна газова връзка Б. – С. на българска територия“ е обявен за национален обект по смисъла на §1 от ДР на ЗДС и обект с национално значение по смисъла на §5, т.62 от ДР на ЗУТ.

Със Заповед №РД-02-15-156/13.11.2015 г. на Зам.-министъра на регионалното развитие и благоустройството е одобрен Подробен устройствен план – парцеларен план за трасето на газопровод, технологичните площадки и елементите на обслужващата техническа инфраструктура за обект „Междусистемна газова връзка Б. – С.“, разположен на територията на област С.-град – СО и Софийска област – общини Б., К., С. и Драгоман.

Със Заповед №РД-02-15-53/11.06.2021 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството е одобрен ПУП-ПП за обект „Междусистемна газова връзка Б. – С.“, парцеларен план и план-схема за външен водопровод до площадката на Г. „К.“.

С Разрешение за строеж №РС-50/01.08.2022 г., издадено от Зам.-министъра на регионалното развитие и благоустройството е разрешено на „Булгартрансгаз“ ЕАД, да извърши предвидените строителни и монтажни работи за обект „Междусистемна газова връзка Б. – С.“.

Към преписката е приложена Заповед №СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г. на Кмета на Столична община, с която на кметовете на райони на Столична община се предоставят правомощията да назначават комисии за изготвяне на оценки и за определяне на размера и изплащането на обезщетения в случаите предвидени в закона, на основание чл. 210, ал. 1 ЗУТ (т. 5.17 от заповедта).

Със Заявление вх. №РКНИ22-МК92-15/31.01.2022 г. г. от Изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД, е поискано от Кмета на район Нови Искър процедиране за възникване на сервитут на основание чл.64, ал.6 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл. 210 от ЗУТ, който съгласно действащия ПУП, одобрен със Заповед №РД-02-15-156/13.11.2015 г. на Министъра на Р. и Заповед №РД-02-15-53/11.06.2021 г. на Министъра на Р. за изменение на ПУП-ПП, е предвидено да преминава трасе на обект „Междусистемна газова връзка Б. – С. на българска територия“ през поземлени

имоти частна собственост. От кмета на Район „Нови Искър“ е поискано да предприеме необходимите действия за определяне на размера на дължимите обезщетения на собствениците на засегнатите имоти по чл.210 от ЗУТ.

От „Булгартрансгаз“ ЕАД е представен оценителски доклад, изготвен от инж. Ст. Д., за определяне на пазарната стойност на сервитутни права за изграждане на газопровод, съгласно одобрен ПУП-ПП в трасето на обект „Междусистемна газова връзка Б. – С. на българска територия“, върху имот с идентификатор 48393.5008.25, находящ се в землището на [населено място], общ. Столична, обл. С., с начин на трайно ползване – нива, категория на земята IV, с площ на целия имот 2,610 дка, собственост на А. И. С.. Оценката на имотите е определена по метода на посредственото сравнение и метода на капитализиране на бъдещите рентни приходи, като крайната оценка представлява стойност, претеглена от резултатите, получени по двата метода. За площта, засегната от сервитута в размер на 1,126 дка пазарната стойност на еднократното обезщетение е определена на 1809 лева.

Със Заповед №РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г. на Кмета на Район „Нови Искър“ - СО на основание чл.46 от ЗМСМА, вр. чл.210 от ЗУТ, е назначена поименно определена комисия, която да изготвя оценки и определя размера на цената на право на преминаване и право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, с цел заплащането ѝ на собствениците на имоти, през които ще бъдат учредени права, в предвидени в закона случаи.

Комисията по чл.210 от ЗУТ е разгледала документите, като с Решение по протокол № 3/02.03.2022 г. е приела, че оценката за обезщетението за право на прокарване и сервитут за засегнатият имот с идентификатор 48393.5008.25 следва да е в размер, определен и обективизиран в доклада от сертифицирания оценител, както следва: за имот, находящ се в землището на [населено място], местността „През реката“ за засегнатата част от 1,126 дка от с идентификатор 48393.5008.25 – 1809 лв. Същият е описан под №249 в Приложение №1 към решение по Протокол №3/02.03.2022 г. на Комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ. Като правоимащ обезщетението е посочена А. И. С..

Видно от приложения към преписката Протокол №3/02.03-2022 г., Комисията е заседавала в състава, определен със Заповед №РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г., председател и шестима членове. Решението е подписано с мнозинство, като не е подписано само от двама от членовете, за които е посочено, че са в отпуск по болест.

От приетите по делото заключения на вещите лица се установява следното:

Вещото лице по първоначално назначената СОцЕ В. Д., е определило размера на действителната пазарна стойност на сервитутната зона с площ от 1,126 дка от процесния имот при прилагане на сравнителният метод (методът на пазарни аналози), при който се използват сравнима информация за близки до разглежданите имоти в населеното място, функционален тип и зона на застрояване, ситуационна и мащабна съпоставимост, техническо състояние, екологични условия и инфраструктура. При изготвяне на експертизата е взела предвид 13 сделки за продажба на земеделски земи, нотариалните актове за които са приложени по делото, извършени в периода 02.03.2021 г. до 02.03.2022 г. /датата на издаване на обжалвания акт/. Вследствие на това е определена средна цена на квадратен метър от 2,20 лева. Дължимото обезщетение е определено по формулата:

Ссерв. = С.. х Кс х К., където:

Ссерв. е пазарната стойност на сервитутното право;

С.. е пазарната стойност на земята, попадаща в определения сервитут; К.-коефициент,

определен от оценителя, във връзка с вида на ограниченията; Кс е коефициентът, отчитащ срокът за ползването на определения сервитут, който в случая е безсрочен и е с мах $K = 0.9$, както и К. - коефициент, определящ ограниченията при ползването на сервитута, преминаване и евентуални възникнали ремонти, определен от оценителя. В настоящото оценяване е приет 1.0. При това положение

$C \text{ серв.} = C.. \times 0.9 \times 1.0 = 2.20 \text{ лв.} \times 0.9 \times 1.0 = 2.00 \text{ лв./кв.м.}$

$1.126 \times 2.00 = 2\,252.00 \text{ лв.}$

Дало е заключение, че окончателната определена цена на сервитутната площ от ПИ идентификатор № 48393.5008.25, съдържаща площ от 1.126 кв.м. е на стойност от 2 252.00 лв. /две хиляди двеста и петдесет и два лева/, получена по средни пазарни цени на кв.м. /дка/, с осъществени нотариално завършени сделки на ПИ, находящи се в землището на район „Нови Искър“ СО, описани в таблица № 1 от заключението. Видно от същата, за аналози са използвани 13 сделки с недвижими имоти земеделска земя – нива, находящи се в район „Нови Искър“, различни категории – от III до VIII.

С оглед оспорване на заключението от процесуалния представител на оспорващата и по негово искане е назначена повторна СОцЕ, изготвена от вещото лице С. К.. При определяне размера на действителната пазарна стойност на сервитутната зона от процесния имот и това вещо лице е използвало сравнителен метод - Метод на сравнителните продажби, като е извършено съпоставяне на цените от действително сключени продажби на имоти със сходни характеристики и крайната оценка е съобразена с категорията на земята, местоположението, определеният им начин на трайно ползване и др. показатели и критерии. Имотите, за които вещото лице е приело, че могат да бъдат ползвани за пазарни аналози, са земеделски имоти с начин на трайно ползване ниви, категория на земята 3, 4 и 5, тъй като при тези категории плодородността и цената е почти еднаква. Съобразено е и предназначението им съгласно устройствените зони по действащия Общ устройствен план на [населено място]. Не са използвани за пазарни аналози сделки с поземлени имоти с начин на трайно ползване ливади и ниски категории земеделски земи 6-10, тъй като при тях пазарната цена е по-ниска заради продуктивните възможности и пригодността им за производство на различни видове растителна продукция. От представените по делото актове като годни аналози са приети 11 сделки, описани в Таблица 2 към заключението. Така е получена средна цена за 1 кв. м в размер на 12,54 лв. Сервитута е определен по формулата:

$S \text{ серв.} = C.. \times K_c \times K..$, където: $S \text{ серв.}$ е пазарната стойност на сервитутното право; $C..$ е пазарната стойност на земята, заета от сервитутната ивица; K_c -коефициент, отчитащ срока - $K_c = 1/1-1.05^n$, където n е броя на годините, за които е ограничено правото; K_c -за безсрочно сервитутно право = 0,9, който съответства на максималният допустим по чл.23, ал.1 от Приложение 2 на ЗМДТ. $K..$ - експертно определян коефициент, отчитащ вида на сервитута/при отрицателен сервитут е равен на 1,00, а при положителен се определя в зависимост от ограниченията, които сервитутът налага на собственика на земята за ползването и е в границите между 0,5 и 1,0. В случая, на база ограниченията, които налага сервитута при ползването на земята в сервитутната ивица, право на преминаване и право на прокарване, вещото лице е приело коефициента - 0,80; $S \text{ серв.} = C. \times 0,9 \times 0,8 = 12,54 \text{ лв./кв.м.} \times 0,9 \times 0,8 = 9,03 \text{ лв./кв.м.}$

В резултат от изчисленията по формулата е определена и пазарна стойност на сервитута с площ 1126 кв. м в размер на 10167,78 лева, така за 1/2 на жалбоподателката е 5083,89 лева.

Като втори вариант вещото лице е представило изчисление за сервитутното право за процесния имот при използване на всички пазарни аналози, без съобразяване с категорията на земята, начина на трайно ползване, предназначението на територията, в която попадат и факта, че при сделки с идеални части от имоти пазарната стойност е значително по-ниска. При това положение средната пазарна стойност от всички 29 сделки, описани в Приложение №1 към СОЕ е 5,79 лв. за 1 кв.м. При средна пазарна цена 5,79 лв/кв.м, обезщетението за сервитута е определено в размер на 4694,07лв. (5,79x0,9x0,8x1126=4694,07лв) или за 1/2 - 2347.03 лв.

При изслушването му в съдебно заседание вещото лице заявява, че първият вариант от заключението е по-реалният. Вещото лице обяснява също, че част от сделките са за имоти в други землища, но всички те са в район „Нови искър“ и затова счита, че са сходни.

Това заключение е оспорено от процесуалния представител на заинтересованата страна.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана от надлежна страна, засегната от оспорения акт и в срок. Решението в оспорената му част, е от категорията актове, за които е предвидено съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, предвид чл.210, ал. 3, вр. чл.215 от ЗУТ, вр. чл.64, ал.6 от ЗЕ. Актът засяга права и законни интереси на оспорващата в качеството ѝ на собственика на S от имота, засегнат от възникналия сервитут, съгласно одобрен ПУП-ПП, за който е определен размер на еднократно обезщетение.Следователно същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, а именно: комисия, определена със заповед на Кмета на Район „Нови Искър“ - Столична община по реда на чл.210, ал.1 от ЗУТ. Комисията по чл.210 от ЗУТ е орган по устройство на територията, чието предназначение и правомощия са определени със специалния ЗУТ. Актовете на комисията по чл.210, ал.1 от ЗУТ са индивидуални административни актове по своя характер, а не помощни в административна процедура и съгласно разпоредбата на ал.3 от същия текст, подлежат на самостоятелен съдебен контрол. Установи се, че Кмета на Столична община със Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., съгласно § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ е делегирал на Кмета на Район „Нови Искър“ правомощието да назначи Комисия по чл. 210 от ЗУТ. От своя страна, Кмета на район „Нови Искър“, Столична община, със Заповед №РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г., издадена на основание чл.46 от ЗМСМА, вр. чл. 210 от ЗУТ, е назначил поименно определена комисия, която да изготвя оценки и определя размера на цената на право на преминаване и право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, с цел заплащането ѝ на собствениците на имоти, през които ще бъдат учредени права - безсрочен сервитут. В конкретния случай Комисията, приела процесното решение, което е взела на свое заседание, е заседавала в състава, определен със заповедта на

Кмета на район „Нови Искър“, Столична община. Установи се от отразеното в изготвения и представен по делото протокол, че на заседанието са участвали определените поименно членове на Комисията, които са се подписали под решението, с изключение на двама, за които е посочено, че са в отпуск по болест. Предвид това, настоящият съдебен състав приема, че решението е издадено от компетентен орган.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт, визирани в чл.59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ и ЗЕ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на решението, а именно: назначената комисия, в определения със Заповед № РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г. на Кмета на район „Нови Искър“, Столична община състав; лицето, подало заявлението за учредяване на сервитута; в какво се изразява искането; засегнатите и съответно обслужващи имоти, както и размерът на еднократното парично обезщетение за всеки един от имотите. Мотиви се съдържат, както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка.

Съдът намира, че при приемане на процесното решение Комисията не е допуснала съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му на процесуално основание. Спазена процедурата по чл.210, ал.2 от ЗУТ, а именно: административното производство е образувано след надлежно сезиране от заинтересованата страна, представени са съответните доказателства към заявлението - документи за собственост на имотите, експертна оценителен доклад от правоспособно лице за определяне размера на обезщетението. Въз основа на искането е назначена Комисия, която е разгледала и изяснила фактите и обстоятелствата от значение за случая. Тук следва да се посочи, че в ал.2 на чл.210 от ЗУТ не е предвидено конкретно изискване относно реда за извършване на експертната оценка. Напротив, единственото което е задължително, е тя да бъде определена от назначената за целта комисия. В този смисъл съдът приема, че Комисията може да назначи изготвянето на експертна оценка, а може да се ползва и от представената от подателя искането такава. Комисията по чл. 210 от ЗУТ може да възприеме предложената от заявителя експертна оценка. След изясняване на всички обстоятелства по подаденото заявление с молба за учредяване на сервитут, Комисията по чл.210 от ЗУТ е приема своето решение, като е определила пазарната стойност на сервитута.

Предвид изложеното съдът приема, че не се установиха основания за отмяна на оспорения акт по смисъла на чл.146, т.1, т.2 и т.3 АПК, каквито доводи не са наведени и от оспорващата. Спорният въпрос е дали правилно е определен размера на обезщетението. В тази връзка съдът приема следното: В случая се касае за учредяване на законен сервитут за изграждането на обект „Междусистемна газова връзка Б. - С.“ в землищата на район „Нови Искър“, Столична община. Съгласно чл.64, ал.1 от ЗЕ при разширение на съществуващи и при изграждане на нови линейни енергийни обекти в полза на лицата, които ще изградят и експлоатират енергийния обект възникват сервитути. В настоящия случай „Булгартрансгаз“ ЕАД ще изгражда и експлоатира енергиен обект: „Междусистемна газова връзка Б. - С. на българска територия“. Съобразно текста на ал. 4 на същата разпоредба, сервитутите възникват, когато: 1. има влязъл в сила подробен устройствен план, с който се определя местоположението и размерите на сервитутните

зони на линейния енергиен обект в засегнатите имоти; 2. титулярът на сервитута изплати или внесе еднократно обезщетение по реда на ал.6 на разположение на собственика, и на носителите на други вещни права върху засегнатия имот. В нормата на ал. 6 е предвидено, че определянето на размера и изплащането на обезщетенията за сервитутите на енергийните обекти се извършват по реда на чл.210 и чл.211 от ЗУТ или по взаимно съгласие на страните въз основа на оценка от независим оценител. Доказателства за постигнато съгласие не са представени, а и постигнато такова не се твърди от страните.

Съдът приема, че е налице първата предпоставка, а именно: Заповед №РД-02-15-156/13.11.2015 г. на Заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е одобрен проект за ПУП - П. план за инженерна инфраструктура извън урбанизирани територии за трасе на обект „Междусистемна газова връзка Б. - С. на българска територия“. Заповедта е влязла в сила 05.12.2015 г., без наличие на данни същата да е оспорена.

За наличието на втората предпоставка извод се прави от процесната процедура пред административния орган, като за определяне на размера на дължимото обезщетение за сервитутите на енергийния обект е избран първият посочен в закона вариант – по реда на чл.210 от ЗУТ. Съгласно чл.210, ал.1 от ЗУТ изготвянето на оценки и определянето на размера и изплащането на обезщетения се извършват по пазарни цени, определени от комисия, назначена от кмета на общината. В съдебната практика е утвърдено разбирането, че пазарни цени са тези, съответстващи на действителната цена на имоти със сходно местоположение и характеристики. Приложими при определяне размера на обезщетението са и въведените с чл.65, ал.1 ЗЕ, критерии: площта на чуждия поземлен имот, включена в границите на сервитута, срока и видовете ограничения на ползването, както и справедливата пазарна оценка на имота или на частта от него, която попада в границите на сервитута. В случая, административният орган е приел оценката, изготвена от лицензиран оценител, като е определил пазарна стойност на безсрочен сервитут, в поземлен имот в земеделска територия, през засегнатите части на имот с идентификатор 48393.5008.25 – 1809 лв.

В хода на съдебното производство от вещите лица по назначените СОЦЕ са представени три варианта за определяне на пазарната стойност на безсрочно право на прокарване и сервитут през имота. Настоящият съдебен състав възприема първия вариант от повторната експертиза, изготвена от вещото лице С. К.. Това е така, защото за изготвянето на заключението вещото лице е използвало като аналози сделки, които се отнасят до имоти, находящи се в район „Нови искър“, макар и в други, но съседни землища, със сходни характеристики, като начин на трайно ползване, категория на земята и местоположение.

С оглед въведените в чл.20, ал.1 и ал.2 от Наредба № 16/09.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти ограничения по отношение на сервитутната зона, правилно е определен коефициент К. от вещото лице. Касае се за експертно определян коефициент с оглед вида на сервитута. Както изрично е посочило вещото лице, в конкретния случай се касае за отрицателен сервитут, при който ползването на земята в сервитутната зона е

силно ограничено, което възпрепятства използването на пълния потенциал на имота.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че следва да кредитира именно това заключението от съдебно-оценителната експертиза в тази му част, тъй като с него са издирени и анализирани, съответно възприети като пазарни аналози сделки, които отговарят на изискванията на ЗЕ за определяне на пазарна оценка и съответно на равностойно парично обезщетение за сервитута, който ще бъде прокаран през имота на оспорващата. Заключението е компетентно и обективно изготвено, а оценката е определена в съответствие с чл. 210, ал. 1 от ЗУТ - по пазарни цени. Касае се за сервитут от 1,126 дка, за безсрочно прокаране и определеното обезщетение от органа от 1809 лв. е крайно несправедливо за собствениците на обслужващия сервитута имот. В тази връзка оспореният административен акт е незаконосъобразен, тъй като е налице разминаване между равностойното справедливо обезщетение за сервитута и това, определено от административния орган.

Оценката на имота, засегнат от учредения сервитут е елемент от материалната законосъобразност на решението, тъй като обуславя фактическите основания за издаването му, в частта относно размера на обезщетението. При това положение определената от органа стойност се явява материално незаконосъобразна по причина, че не съответства на действителната пазарна цена, което налага изменение на обжалваното решение, като дължимото обезщетение за правото на сервитут на газопровод през частен имот, следва да бъде увеличено.

Доколкото оспорващата не е изрично посочена в акта като правоимащо лице, а като такава е посочена А. И. С., която е починала, при изменението му следва да се посочи единствено нейната припадаща част от обезщетението. Съдът прие за установено, че оспорващата е собственик на 1/2 от процесния имот, съответно има право на 1/2 от обезщетението, т. е. на 5083,89 лева.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващата искане за присъждане на направените от нея разноски. От доказателствата по делото се установява, че същата е внесла държавна такса от 10 лева и е заплатила адвокатски хонорар в размер на 1250 лева, видно от приложения на лист 365 от делото договор за правна защита и съдействие. Съдът намира, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа. Разноските за СТОЕ са в размер на 500 лева за първоначалната и 784 лева за повторната експертиза. При това положение дължимите от ответника Столична община разноски на оспорващата възлизат на 2544 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Решение на комисията по чл.210 ЗУТ, назначена със Заповед №РНИ22-РД09-54/02.03.2022 г. на Кмета на Район „Нови Искър“ – СО, взето по Протокол №3/02.03.2022 г., с което е определена стойността на паричното обезщетение на засегнатата част от имот с идентификатор 48393.5008.25, находящ се в землището на [населено място], Столична община, Район „Нови Искър“, отразен в Приложение №1, на ред №249 в ЧАСТТА относно размера на дължимото обезщетение за сервитут в полза на К. Л. Д. от [населено място] (наследник на А. И. С., респ. собственик на S идеална част от имота съгласно констативен нотариален акт за собственост върху идеална част от недвижими имоти №168, том IX, рег. №31096/12.12.2023 г.), като го УВЕЛИЧАВА на 5083,89 лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Л. Д. от [населено място] деловодни разноски в размер на 2544 /две хиляди петстотин четиридесет и четири/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване по аргумент от чл. 215, ал. 7, т. 5 ЗУТ.

СЪДИЯ: